

Nr 201

Av fru **Hamrin-Thorell m. fl.**, om anslag till en fortsättningskurs för hemkonsulenter och andra hushållspedagoger.

Inom Svenska vanförevårdens centralkommitté (SVCK) har nyligen utförts en undersökning för att klarlägga de invalidiserade husmödrarnas arbetsförhållanden. Det har härvid visat sig, för att citera endast en passus i centralkommitténs kommentarer till den omfattande undersökningen, »att vi står inför övermäktiga problem berörande de mest svårartade kombinationer av kroppsligt handikap, oändamålsenligt och dåligt utrustad bostad samt låg levnadsstandard».

Det är alltså uppenbart att varje åtgärd för att lätta arbetsförhållandena för denna lilla men starkt handikapade grupp av husmödrar måste hälsas med stor tillfredsställelse. Ofta gör de en övermänsklig insats för att sköta hushållet för en hel familj. Den tekniska utvecklingen har emellertid ställt till deras förfogande bättre arbetsredskap än förut, och metoderna för att möjliggöra för dem att sköta ett hushåll har på experimentell väg utvecklats och förbättrats. Många av dessa husmödrar saknar emellertid vetskap om dessa möjligheter och får ingen instruktion om hur de skall kunna tillgodogöra sig de nya rönen på såväl arbetsteknikens område som i fråga om bostadens ändamålsenlighet.

De som i främsta rummet har möjlighet att nå dessa husmödrar med råd och upplysningar är hemkonsulenterna. Dessa saknar emellertid de specialkunskaper som fordras på detta område. En kurs inom yrkesskolans ram och i kungl. överstyrelsens för yrkesutbildning regi på förslagsvis tre veckor skulle sätta dem i stånd att stå dessa invalidiserade husmödrar till tjänst med upplysningar och råd. Dessa kurser skulle även stå öppna för hushållslärarinnor och andra pedagoger, som kan tänkas bidra till denna upplysning i sin ordinarie undervisningsverksamhet.

För uppläggningsen av dessa kurser torde ett samarbete med arbetsterapeuter vara av värde, eftersom dessa äger kunskap om hur handikapade människor skall tränas i kroppsligt arbete.

För husmödrar med stora förflyttningssvårigheter torde den enda möjligheten att få kontakt med förbättringar och nyheter vara hembesök av en dylik specialutbildad hemkonsulent eller annan hushållsekonom. För andra handikapade husmödrar torde däremot genomgåendet av en kurs ha ett stort värde. Kurser för dessa husmödrar kunde därför tänkas sedermera ordnade. De kunde ha stor nytta av att få se de tekniska hjälpmedel och spe-

ciella hushållsredskap som finns för att underlätta deras arbete, få pröva dem, få råd och uppslag till eventuella omändringar av bostaden m. m. De kunde därvid utbyta erfarenheter och få personlig kontakt med varandra, vilket kunde bli till stor nytta. För att ordna dessa kurser fordras dock specialutbildade pedagoger.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte anslå ett belopp av 10 000 kronor för att inom kungl. överstyrelsens för yrkesutbildning regi anordna fortsättningskurs för hemkonsulenter och andra hushållspedagoger med särskild hänsyn tagen till de handikappade husmödrarnas problem.

Stockholm den 25 januari 1957

Ruth Hamrin-Thorell

David Ollén

Johan Persson
